

20 ta' Jannar 1967.

Imħallfin:—

S.T.O. Prof. Sir Anthony J. Mamo, O.B.E., C.St.J., Q.C.,
B.A., LL.D., President.

Onor. Prof. J.J. Cremona, K.M., LL.D., B.A., D.Litt.(Rome),
B.A. Hons. (Lond), PH.D. (Lond), F.R.Hist.S. Vice-President.
Onor. J. Flores, B.L. Can., LL.D.

Paul Gabareta

versus

Bernard Aquilina

**Bord tal-Kera — Użu, tibdil ta' — Permess bil-miktub —
Ripresa tal-pusseß — Sgħumbrament**

*Klaw sola fi skrittura ta' lokazzjoni li tasseggietta l-kambjament
taxx-destinazzjoni tal-fond lokat ghall-kunsens bil-miktub
tas-sid m'ghandhix generalment bhala oggett hilef li tas-
sikura l-prova tal-kunsens tal-istess lokatur. Għalhekk ma
timportax ostakolu preventiv għar-rinunja tal-lokatur
ghall-benefiċċju tagħha, imma tista tiġi suppli ta' b'mezz
ieħor ta' prova. F'każiżiet simili r-rinunja tacita għandha
tirrisulta kċaramment u neċċessarjament minn xi ait tal-loka-
tur.*

Il-Qorti, rat it-talba tar-rikorrent quddiem il-Bord li
Jirregola l-kera biex jieħu lura l-fond 77 Pieta Wharf, Pie-
ta, mikri lill-intimat, billi, dan biddel id-destinazzjoni tal-
fond;

Rat id-deċiżjoni tal-istess Bord li biha jaqa' t-talba bl-
ispejjeż u awtorizza lir-rikorrent jirriprendi pusseß tal-fond

meta tagħlaq il-lokazzjoni korrenti fis-16 ta' Frar 1967, wara li kkunsidrat;

Illi l-intimat fix-xhieda tiegħu ammetta illi huwa dejjem uza dan il-fond bħala store tal-hanut ta' grocer li għandu ġdejh, u allega illi anzi ġie minnu miftiehem espressament li ma jifthux bħala hanut;

Illi l-intimat kera dan il-hanut in kwistjoni li kien ġia gestit bħala hanut taħt l-isem "Portsmouth Bar", fl-10 ta' Dicembru, 1956, skond l-iskrittura eżibita, għall-erba' snin di fermo u erba' di rispetto mis-17 ta' Novembru, 1956. Fil-klawsola No. 7 hemm espressament stipulat illi "il-hanut għandu jiġi wżat biss bħala hanut tax-xorb, u jkun meħtieg il-kunsens bil-miktub tas-sid biex jiġi wżat għall-haga oħra."

Illi di fronte għal din il-kondizzjoni speċifika, ebda prova testimonjali ma tista tiġi ammessa li l-hanut ġie mikri għal xi użu ieħor. Hawn non si tratta ta' xi ftehim sekondarju li jkun qed jiċċara jew jinterpretar xi klawsola principali tal-kuntratt, fejn tista tiġi ammessa l-prova testimonjali integrativa, iżda si tratta ta' prova testimonjali li tmur direttament kontra klawsola principali skritta, li ma tistax tiġi ammessa (Cfr. App. 12/3/51 Blackman vs. Apap Bologna; 31/5/43 Farrugia vs. Piscopo);

Illi għalhekk i-użu konvenut li kellu jsir mill-hanut mill-intimat kien ta' hanut tax-xorb, u l-uniku valur li jista jingħata lil din id-deposizzjoni tal-intimat hija fis-sens li wieħed jara jekk kienx hemm da parti tar-rikorrent, il-mogħiċċija tal-permess li l-fond jiġi wżat bħala store, fis-sens tal-istess clausola 7 fuq riferita;

Illi permess bil-miktub kif rikjest fl-iskrittura ma kienx

hemm. Pero dwar dan il-punt id-dottrina hija konkordi fissens illi nonostane illi jkun stipulat li l-permess irid ikun miktub, il-permess mogħti verbalment huwa biżżejjed. Baudry Lacantinerie (Locaz. I n. 1117) jgħidu: "la necessità di uno scritto, infatti, non è stato stipulato che per facilitare la prova: le parti non hanno voluto subordinare ad uno scritto la validità della sullocazione... poiché il locatore non ha potuto legarsi le mani e condannarsi a non poter consentire senza scritto."

Illi pero dan il-permess allegat mill-intimat irid jiġi pruvat minnu konkludentement. Issa r-rikorrent innega li qatt ta l-kunsens tiegħu li l-fond jiġi wżat bħala store, anzi xehed illi kien jinsisu mal-intimat u jistaqsa meta sejjer jifta ħanut u dana kien jaġtih risposti evasivi. Huwa sintomatiku wkoll li l-intimat baqa' jirrinnova l-licenza fuq il-ħanut sa tmien snin wara li krieh, u dana ċertament ma hux tant konċiljabbis mal-fatt illi huwa mill-ewwel kerg l-fond biex ma jużahx bħala hanut;

Illi għalhekk dak il-Bord kien tal-fehma illi l-intimat ma pprovax illi l-rikorrent ta xi permess biex il-fond jiġi wżat bħala store, u anqas jista jiġi iinferi li kien hemm permess taċitu, billi t-tolleranza ma tistax tiġi elevata għall-approvazzjoni taċita.

Rat ir-rikors tal-appell tal-imsemmi Bernard Aquilina li bih ta lab illi l-imsemmija deċiżjoni tiġi revokata billi tiġi miċħuda t-talba tar-rikorrenti appellat bi-ispejjeż taż-żewġ istanzi kontra dan tal-aħħar.

Rat l-atti koifha tai-kawża, semghet it-trattazzjoni u lkunsidrat —

Il-kiawsola fi skrittura ta' lokazzjoni li tassuġġetta l-kambjament tad-destinazzjoni tal-fond lokat għal kunsens bil-miktub tas-sid m'għandhiex ġeneralment bhala oggett hlief li tassikura l-prova tal-kunsens tal-istess lokatur. Il-prova skritta għalhekk, billi mhiex rikjesta mil-ligi, tista tīgi rinunzjata mil-lokatur li favurieh hi konċepita u, f'dak il-każ, tista tīgi supplita b'mezz iehor ta' prova għat-termini tal-artikolu 1276 tal-Kodiċi Civili. Din il-kiawsola kuntrat-twali ma timportax ostakolu preventiv għar-rinunzja tal-lokatur ghall-benediċċju tagħha għax timplika dritt mogħti lilu, li għaliex jista dejjem jirrinunzja u l-buona fede ma titollerax li l-lokatur, li jkun akkonsenta taċiditament jista imbagħad jinsorgi kontra l-fatt tiegħu (ara App. Torino, 26 Dic. 1870, *Raccolta*, XXII, 814 u Paċċidi — Mazzoni, *Codice Civile Italiano*, 6 ediz. Vol. IV, para. 170).

“Lorsque la clause d’interdiction”, insab riportat fid-Dalloz (*Jurisprudence Generale, Nouveau Code Civil*, 1905, Tome IV, pagne 325), “porte que le preneur ne possa sous-poser qu’avec le consentement écrit du bailleur, on considère généralment la condition de l’écriture comme n’ayant trait qu’à la preuve du condulement du bailleur; et on admet que l’approbation, memetacite, maid dument constatée du bailleur, suffit à valider les sous-locations” (ara ukoll Laurent, *Principi di Diritto Civile*, Vol. XXV, para. 232; Guillouard *Traité du Lonage*, Tome I, para. 327; Baudry Lacantiniere et Wah, 2 ediz., Tome I, para. 1117; Planiol et Ripert, *Droit Civil Français*, Tome X, pagne 688, para. 556).

Imma f’każijiet simili s-silenzju biss mhux biżżejjed; ir-rinunzja taċċita għandha tidderiva minn fatt li jrid ikun ta’ natura tali li jimplika neċċessarjament il volonta tar-rinunzja (Laurent, vol. cit., para. 232). Fiċ-ċirkostanzi tal-każ presenti l-Qorti — u l-materja hi waħda ta’ apprezza-

ment lilu rimessa — ma tirraviža mill-provi minnha valutati ebda fatt ta' din ix-xorta.

Għall-motivi premessi l-Qorti tħad l-appell u tikkonferma s-sentenza appellata bi-ispejjeż taż-żewġ istanzi kontra l-appellant.
